

Soukromé lži

Martin Maxa

Nesměle zkouším si lhát a začíná se mi dařit
což koneckonců má láska je ti vidět na očích
které zrcadlí rázem tvář muže z vyšších kruhů, jenž cokoliv můž
e
stačí říct a k nohám ti svět položí.
Stačí si jen trochu lhát a rázem svět změníš v místo
kde se tě sotvakdy bída dotkne prstem ledovým.
Tady ti nehrozí laciná slída, neměj strach láska v mém domě vyd
á
Jedna noc za tisíc let hubených.
Bud tedy vítána láska v mém domě a neměj strach, už vůbec ne o
mě
že snad se některá z mých malých lží provalí.
Tady ti nehrozí přízraky dluhů, tady se čas nejvýš livrejčí sluh
ů honosí
stačí říct a zpomalí.
Stačí si jen trochu lhát a rázem svět vidíš jinak.
Namísto čajový svíčky za tebe svícny ze zlata
pustí se do křížku s černou nocí, nikdy to nevzdaj a ty máš hne
d pocit
že není nic, co nemůžeš mít, tak bohatá jsi - bohatá.
Bud tedy vítána láska v mém domě a neměj strach, už vůbec ne o
mě
že snad se některá z mých malých lží provalí.
Tady ti nehrozí přízraky dluhů, tady se čas nejvýš livrejčí sluh
ů honosí
stačí říct a zpomalí.
A možná řekneš si láska má o mě, že jsem jen blázen ve staříčké
m domě
kde se jen za hradbou svých malých lží ukrývám
kde jenom prach tiše snáší se dolů na pár židlí u prázdného sto
lu
a nevidí, že jedna z nich přebývá.